

OKRESNÁ PROKURATÚRA ZVOLEN
Trhová 7, 960 19 Zvolen 1

Číslo: 2 Pv 298/20/6611-14
EEČ: 2-51-445-2021

Zvolen 08.06.2021

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: prečin: zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, odsek 3 písmeno c Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX XXXXX

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, odsek 3 písmeno c Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

aj napriek tomu, že mu bola rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. XXXXX zo dňa 12.06.2012, právoplatným dňa 23.06.2012, uložená povinnosť prispievať na výživu mal. XXXXX XXXXX nar. XXXXX, vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované nepľnoleté dieťa počnúc dňom 01.06.2012, vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky dieťaťa XXXXX, nar. XXXXX, sa tejto svojej zákonnej povinnosti, vyplývajúcej zo Zákona o rodine č. 36/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov, v obci XXXXX, okres XXXXX a na iných miestach **v období od 15.08.2020 do 08.06.2021**, úmyselne vyhýbal, keď počas rozhodného obdobia nebol evidovaný v registri Sociálnej poisťovne pobočka XXXXX naposledy bol zamestnaný v roku 2009 ako zamestnanec - dohodár, nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na ÚPSVaR XXXXX od 28.12.2018 a výživné uhrádzal nepravidelne, a tak konal, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu XXXXX č.k. XXXXX zo dňa 13.02.2019, právoplatným dňa 27.02.2019 uznaný vinným z prečinu

zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, ktorého výkon mu bol odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov a zároveň mu bola uložená povinnosť spočívajúca v príkaze zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné vo výške 545,44 €,

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Uznesením vyšetrovateľky OR PZ OKP Zvolen XXXXX zo dňa 16.08.2020 bolo podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie a následne uznesením zo dňa 30.10.2020 bolo podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie XXXXX, nar. XXXXX v Krupine, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

v období od 15.08.2020 do súčasnosti v obci XXXXX a na iných miestach sa úmyselne vyhýba plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať alebo zaopatrovávať svoje dieťa XXXXX XXXXX nar. XXXXX, vyplývajúcej mu z XXXXX súdu XXXXX č. k. XXXXX zo dňa 12.06.2012, právoplatného dňa 23.06.2012, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu svojej dcéry XXXXX XXXXX nar. XXXXX, vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrované nepľnoleté dieťa počnúc dňom 01.06.2012 vždy do 20-teho dňa v mesiaci k rukám matky XXXXX, nar. XXXXX trvale bytom XXXXX XXXXX aj napriek tomu, že bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za takýto čin odsúdený Trestným rozkazom Okresného súdu XXXXX pod č. k. XXXXX zo dňa 13.02.2019, právoplatného dňa 27.02.2019, ktorý prevzal dňa 18.02.2019 za prečin Zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, ktorý výkon trestu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, pričom počas rozhodného obdobia nebol evidovaný v registri Sociálnej poisťovne, pobočka XXXXX naposledy bol v r. 2009 ako zamestnanec - dohodár, nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny XXXXX pracovisko XXXXX, naposledy do 27.12.2018, zároveň v období neplnenia vyživovacej povinnosti od XXXXX poberal dávku v hmotnej núdzi, zväčša vo výške 66,30 €; napriek tomu svoju vyživovaciu povinnosť neuhradil v plnej výške, neuhrádzal vyživovaciu povinnosť ani s poukazom na § 62 Zákona o rodine č. 36/2005 Z. z., pričom počas celého obdobia neplnenia vyživovacej povinnosti uhradil matke dieťaťa výživné v celkovej výške 259,42 €; čím mu za obdobie od 15.08.2020 do 30.10.2020 vznikol dlh na výživnom k rukám matky XXXXX, nar. XXXXX v celkovej výške 174,95 €.

Obvinený XXXXX v prípravnom konaní uviedol, že si je vedomý svojej vyživovacej povinnosti na mal. XXXXX XXXXX nar. XXXXX k rukám jej matky XXXXX, ktorú neplnil pravidelne a v plnej výške. Má však za to, že jej vyplatil celú dlžnú sumu na výživnom prostredníctvom Slovenskej pošty a zároveň vyplatil aj dlžnú sumu z trestného rozkazu č. XXXXX vo výške 545,44 €. Vyživovaciu povinnosť neplnil riadne a včas, nakoľko nemal dostatok finančných prostriedkov, keďže poberal len dávky v hmotnej núdzi, ale vždy sa snažil vyplatiť čo najviac. S dcérou XXXXX XXXXX je v pravidelnom kontakte, táto k nemu chodievala každý druhý víkend, príp. na prázdniny, kým nebol vzatý do výkonu trestu. Vždy jej niečo kúpil, ako napr. papuče, mikiny, tričká, vetrovku, a teda si vyživovaciu povinnosť plnil aj

inou formou. Dlh na výživnom uhradil v plnej výške. Zároveň dával XXXXX finančné hotovosti aj priamo v autobuse pri vodičovi do XXXXX vo výške 5,- € až 10,- €.

Svedkyňa poškodená XXXXX vo svojej prvotnej výpovedi dňa 31.08.2020 uviedla, že XXXXX neplnil svoju vyživovaciu povinnosť riadne a včas od mesiaca august 2019. Dňa 19.08.2019 je zaplatil sumu 40,- €, dňa 18.09.2019 sumu 40,- €, dňa 16.12.2019 sumu 30,-€, dňa 18.02.2020 sumu 30,- €, dňa 18.03.2020 sumu 30,- €, dňa 20.04.2020 sumu 30,-€, dňa 18.05.2020 sumu 30,- € a dňa 18.08.2020 sumu 29,42 €. Dcéra netrpela žiadnou núdzou, ona jej dokázala zabezpečiť všetky základné potreby, pričom dcéra bola od 11.06.2020 do 16.07.2020 v XXXXX nemocnici XXXXX XXXXX v XXXXX Ona o náhradné výživné úrad práce žiadala, ale nebolo jej priznané. Neuhradené výživné vymáhala aj prostredníctvom exekútorky XXXXX XXXXX ale nebola vymožená žiadna čiastka na výživnom. Vyživovaciu povinnosť si obvinený neplnil inou formou, o dcéru nejavil záujem, táto k nemu nechodievala. Dcére nekupoval žiadne darčeky, ani neprispieval na školské výdavky. V následnej výpovedi realizovanej dňa 31.03.2021 poškodená predložila ďalšie poštové poukazy, ktorými jej bolo zo strany obvineného uhrádzané výživné a to poukazy zo dňa 18.10.2019 na sumu 40,- €, zo dňa 20.01.2020 na sumu 40,- €, zo dňa 20.07.2020 na sumu 30,- €, zo dňa 18.08.2020 na sumu 60,- €, zo dňa 27.08.2020 na sumu 120,- €, zo dňa 18.09.2020 na sumu 30,- €, zo dňa 19.10.2020 na sumu 30,- €, zo dňa 17.12.2020 na sumu 60,- €, zo dňa 16.03.2021 na sumu 161,- €, zo dňa 23.03.2021 na sumu 30,- € a na sumu 161,- € a zo dňa 24.03.2021 na sumu 136,10 €. Potvrdila tak, že jej bola uhradená celá suma na výživnom do 31.03.2021 a zároveň jej bola uhradená aj dlžná suma z trestného rozkazu XXXXX XXXXX zo dňa 13.02.2019. Tiež uviedla, že jej bola prostredníctvom exekútorky v mesiaci júl 2019 vymožená čiastka 20,- € a že obvinený plnil vyživovaciu povinnosť voči maloletej aj inou formou, keď je kúpil papuče, zimnú bundu a poskytol jej mikiny a tričká. Uviedla, že ju mrzí, že podala trestné oznámenie, nakoľko toto nebolo potrebné podať, keďže jej obvinený platil výživné, ako mu bolo určené súdom, lebo aj keď nezaplatil každý mesiac, toto bolo zhojené následnou úhradou vyššej platby. Ona si neuvedomila, že berie výživné od povinného a aj od štátu. Obvinený takto vyššími platbami uhradil výživné aj za mesiace apríl a máj 2021, pričom prevyšujúca suma 1,16 € môže byť braná ako preddavok na mesiac jún 2021. Obvinený jej teda nedlhuje žiadnu čiastku na výživnom až do mesiaca máj 2021 vrátane.

XXXXX. XXXXX XXXXX v prípravnom konaní uviedla, že pracuje ako referent oddelenia ekonomiky na ÚPSVaR XXXXX a na základe poverenia riaditeľa úradu č. XXXXX zo dňa 21.07.2020 je oprávnená konať v mene úradu pred OČTK. Poškodená XXXXX poberala náhradné výživné od 01.05.2019, pričom pred podaním žiadosti dala návrh na exekučné konanie u XXXXX (XXXXX. Povinný prostredníctvom exekútorky uhradil v júli 2019 sumu 20,- €. Poškodená úradu v septembri 2019 predložila poštovnú poukážku zo dňa 18.09.2019 o zaplatení 40,- € od obvineného. O iných úhradách výživného zo strany povinného ich XXXXX neinformovala doposiaľ, pričom v zmysle zákona je povinná vrátiť prijatú sumu ÚPSVaR v prípade, ak povinný zaplatí dlžné výživné alebo bežné výživné. Povinný XXXXX poberal pomoc v hmotnej núdzi od 01.11.2018 do 31.01.2020, kedy nastúpil do výkonu trestu. Svedkyňa vyslovila podozrenie zo spáchania subvenčného podvodu zo strany poškodenej, keď táto ako zákonná zástupkyňa maloletého dieťaťa poberala náhradné výživné zo štátneho rozpočtu, hoci na jeho poberanie nespĺňala podmienky, keďže obvinený pravidelne plnil výživné vo vyšších sumách, ako bolo

určené.

Do spisového materiálu boli zabezpečené taktiež listinné dôkazy, a to najmä trestné oznámenie XXXXX, tabuľky plnenia vyživovacej povinnosti, rozsudok OS Zvolen č.k. XXXXX zo dňa 12.06.2012, právoplatný dňa 23.06.2012, ktorým bola obvinenému určená vyživovacia povinnosť, uznesenie OS Zvolen č. k. XXXXX zo dňa 04.10.2018 v konaní o styku s maloletým dieťaťom, rodný list dieťaťa, potvrdenie o povinnej školskej dochádzke, správy zo XXXXX XXXXX XXXXX XXXXX v XXXXX fotokópie poštových poukazov preukazujúcich úhrady platieb na výživné, čestné vyhlásenia poškodenej, rozhodnutia ÚPSVaR XXXXX č. XXXXX zo dňa 06.02.2019, č. XXXXX zo dňa 09.08.2019, č. XXXXX zo dňa 05.12.2018, výpočtové listy ÚPSVaR XXXXX písomnosti od súdnej exekútorky XXXXX č. XXXXX, trestný rozkaz OS XXXXX č.k. XXXXX zo dňa 13.02.2019, trestný rozkaz OS XXXXX č.k. XXXXX zo dňa 30.11.2020, správy k osobe obvineného a jeho majetkovým pomerom z OO PZ XXXXX, zo Zdravotnej poisťovne Dôvera, zo Sociálnej poisťovne pobočka XXXXX z ÚPSVaR XXXXX pracovisko XXXXX zo dňa 24.08.2020, z OÚ XXXXX odbor živnostenského podnikania, z Geodetického a kartografického ústavu Bratislava, z OÚ XXXXX katastrálny odbor, ďalej notárske zápisnice č. XXXXX, č. XXXXX č. XXXXX, správa z OR PZ OPP oddelenie dokladov pracovisko XXXXX, správa z ODI XXXXX, správa z MV SR, sekcia verejnej správy a správa z Mesta XXXXX a Mestskej polície XXXXX.

Obvinený bol doposiaľ jedenkrát priestupkovo riešený pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu dňa 17.09.2019 a bol dvakrát súdne trestaný, z toho jedenkrát pre prečin zanedbania povinnej výživy trestným rozkazom uvedeným v skutkovej vete a naposledy bol trestným rozkazom OS Zvolen sp. zn. XXXXX zo dňa 30.11.2020, právoplatným dňa 15.12.2020 uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody nepodmienečne na 1 rok 4 mesiace v ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia a ochranné liečenie protialkoholické.

Podľa § 207 ods. 2 Tr. zákona, kto sa najmenej dva mesiace v období dvoch rokov úmyselne vyhýba plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať alebo zaopatrovať iného, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Podľa § 207 ods. 3 písm. c/ Trestného zákona, odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený alebo z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený.

Podľa § 122 ods. 13 Trestného zákona, ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok; to neplatí, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207. V takom prípade ide o pokračovanie konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa alebo pokiaľ sa súd druhého stupňa neodobral na záverečnú poradu.

Pre trestnosť činu sa vyžaduje naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty toho ktorého trestného činu (subjekt, subjektívna stránka, objekt, objektívna stránka). V prípade absencie čo i len jedného z nich nemožno vysloviť, že bol spáchaný

trestný čin a vyvodzovať trestnoprávnu zodpovednosť.

Subjektom (páchateľom) v prípade prečinu zanedbania povinnej výživy je ten, koho vyživovacia povinnosť je založená na ustanoveniach Zákona o rodine č. 36/2005 Zbierky zákonov, (vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je upravená v § 62 až § 65 Zákona o rodine), subjektívna stránka (zavinenie) je vyjadrená nedbanlivosťou alebo úmyslom, objektívna stránka (konanie/následok/príčinná súvislosť medzi konaním a následkom) spočíva v neplnení vyživovacej povinnosti, v dôsledku čoho vzniká na výživnom dlh a objektom je záujem spoločnosti na riadnom plnení vyživovacej povinnosti.

Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť, podľa § 62 ods. 3 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na neplnoleté nezaopatrené dieťa.

Zákonná povinnosť vyživovať alebo zaopatrovávať iného však nespočíva len v poskytovaní peňažného plnenia, ale aj v povinnosti vyživovať a zaopatrovávať oprávnenú osobu v naturálnej forme, t.j. vo faktickej starostlivosti o bývanie, ošatenie, hygienu, zdravie, vrátane starostlivosti o výchovu a všestranný rozvoj.

Neplnením vyživovacej povinnosti sa rozumie stav, keď oprávnená osoba nedostane všetko, čo je obsahom vyživovacej povinnosti, je to iba zavinené neplatenie výživného alebo neposkytovanie zodpovedajúceho plnenia v naturálnej forme, pričom v danom prípade bolo preukázané, že obvinený plnil svoju vyživovaciu povinnosť aj nad zákonný rámec resp. nad sumu určenú súdom.

Zanedbaním povinnej výživy sa rozumie situácia, keď povinný neplní oprávnenému výživné poskytované v peniazoch, alebo ak neplní povinnosť vyživovať iného v naturálnej podobe a povinnosť zaopatrovávať iného, teda napr. neplní povinnosť poskytovať dieťaťu stravu, ošatenie, bývanie, starostlivosť o jeho zdravie a čistotu, vykonávať nad ním dohľad a prípadne zadovážovať aj ďalšie prostriedky potrebné na jeho rozvoj.

Výživným sa rozumie uspokojovanie všetkých životných potrieb toho, komu má byť poskytnuté. Pre účely trestného konania výška výživného môže byť určená samostatne, vzhľadom na mieru zavinenia páchatelia. Povinnosť rodiča starať sa o výživu svojho dieťaťa nevzniká súdnym rozhodnutím, ale zo zákona, narodením dieťaťa a zaniká nadobudnutím schopnosti dieťaťa samostatne sa živiť, ktorá nie je závislá od dosiahnutia určitej vekovej hranice, ale rozhodujúcou skutočnosťou je trvalá schopnosť dieťaťa vlastnými zdrojmi zabezpečovať svoje životné náklady. Dosiahnutie plnoletosti je podľa zákona o rodine významné najmä z hľadiska procesného, keďže ak je vyživovacia povinnosť k maloletému dieťaťu plnená platbami k rukám toho z rodičov, do ktorého výchovy bolo dieťa zverené, potom po dosiahnutí plnoletosti je oprávnené prijímať tieto platby samo dieťa.

Orgány činné v trestnom konaní a súdy počas trestného konania posudzujú otázku rozsahu vyživovacej povinnosti samostatne ako predbežnú otázku. Pri tomto posudzovaní trestnej zodpovednosti nie sú viazané súdnym rozhodnutím, ktorým bola v civilnom konaní určená konkrétna výška vyživovacej povinnosti tzv. výživného. K tomuto súdnemu rozhodnutiu sa však prihliada a vyhodnocuje sa ako dôkaz v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku. Taktiež je povinnosť rešpektovať všetky

zákonne hľadiská rozhodujúce pre výšku výživného. Pre účely trestného konania výška výživného môže byť určená samostatne, vzhľadom na mieru zavinenia páchatela, ako napríklad vzdanie sa výhodnejšieho zamestnania a príjmu a jeho majetkové pomery a nesmie byť nižšia, ako výška zákonom stanoveného minimálneho výživného (§ 62 ods. 3 Zákona č. 36/2005 Z.z.).

V danom prípade bolo jednoznačne dokazovaním a to výsluchom obvineného ako aj v konečnom dôsledku následnou výpoveďou poškodenej po vznesení obvinenia a listinnými dôkazmi preukázané, že vyživovacia povinnosť zo strany obvineného bola plnená riadne a hoci obvinený nezaplatil výživné v mesiacoch november 2020, január 2021 a február 2021 včas, je nespochybniteľne preukázané, že výživné za tieto mesiace bolo uhradené a to platbami vopred, či následnými platbami, keď napríklad v mesiaci august 2020 zaplatil na výživné sumu 180,- €, v mesiaci december 2020 sumu 60,- € a v marci 2021 sumu 488,10 €, čo dovoľuje konštatovať absenciu objektívnej stránky prečinu zanedbania povinnej výživy.

Potrebné je akcentovať, že obvinený jednotlivými vyššími platbami zaplatil aj dlžné výživné ustálené v trestnom rozkaze Okresného súdu XXXXX č.k. XXXXX zo dňa 13.02.2019 právoplatnom dňa 13.02.2019 v sume 545,44 €, ktorá skutočnosť jednoznačne svedčí o jeho záujme plniť svoju vyživovaciu povinnosť a navodzuje záver aj o absencii zavinenia, ako subjektívnej stránky prečinu zanedbania povinnej výživy. O tomto svedčí aj skutočnosť, že hoci od 29.01.2021 nastúpil do ÚVTOS na výkon trestu odňatia slobody, svoju vyživovaciu povinnosť nahlásil a túto aj naďalej plnil.

Obvinený teda preukázal, že plnil svoju vyživovaciu povinnosť, prípadné omeškanie s platbou následne "vykryl" dodatočne, pričom maloletú zabezpečoval aj naturálnou formou (oblečenie, starostlivosť cez víkendy, vreckové a pod.).

S poukazom na tieto skutočnosti by potom vyvodzovanie trestnoprávnej zodpovednosti voči obvinenému bolo v rozpore s princípom ultima ratio. Konaním obvineného neboli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy a to najmä objektívna stránka tohto prečinu, konkrétne konanie (neplnenie vyživovacej povinnosti) a následok ako taký v podobe vzniku dlhu na výživnom a tiež subjektívna stránka tohto prečinu, t.j. zavinenie, či už úmyselné resp. nedbanlivostné, keďže obvinený preukázal snahu plniť svoju vyživovaciu povinnosť tak, ako je to uvedené vyššie.

Orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie a s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti páchatelovi, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili spravodlivé rozhodnutie, pritom hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností jednotlivito i v ich súhrne nezávisle od toho, kto ich obstaral (§ 2 ods. 10, ods. 12 Trestného poriadku).

Podľa § 215 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

S poukazom na citované ustanovenie a vyššie uvedené skutočnosti som po vyhodnotení skutkového stavu veci dospela k záveru, že absentujú základné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona, a preto som rozhodla tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a trestné stíhanie obvineného zastavila s tým, že som obdobie s poukazom na ustanovenie § 122 ods. 13 Trestného poriadku ohraničila dnešným dňom.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Zuzana Bálintová
prokurátorka